

La Veu de Catalunya

BARCELONA

D. Lluís Millet

Orfeo Català

604

En Lluís Millet

Amic:

Anni, a la tarda, estant-me a la redacció, el mossò ni ha dit que 'l Sr. Prat me demanava al telèfon. Hi he anat i amb gran sorpresa he sentit que'm demanava qu'anés a trobar-vo i que en nom d'ell vos demanés un favor. M'ha sorprès que mi ho demanés a mi perquè'm pensava que de les seves relacions d'ell amb vos i l'Ortíz ve'n el meu company (?) de redacció en Morató.

He de confessar que m'ha faltat valor per a dir-li que no volia cumplir son encàrrec.

Veus aquí lo que m'ha dit el senyor Prat:

Ara s'estan fent unes oposicions a places de professors de música i vos sou del Jurat.

Son opositores distingides i sembla que obtindran places, una senyora de Lleida, casada amb en Pereña, canceller de la Mancomunitat i un'altra senyora de Mallorca.

La senyora Perena, ni ha de guanyar plasse, li
convé la q' estés vacant a Lleida perquè, com es
casada i'l seu marit té un bufet a Lleida i no
pot manjar de allí, ni se li concedeix la d'una
altra ciutat no la podria aprofitar, perquè no
podria anarse'n de sa casa.

Diré'l senyor Prat que potser sense fer cap in-
justícia se podria donar satisfacció a la senyora
Perena. A l'opositora mallorquina potser tan
se li donaria anar a Lleida com a un altre
lloc.

Si del resultat dels q'oracions se dona el nú-
mero 1 a la mallorquina i aquesta qualificació
porta anepa el poder triar plasse i donés la
casualitat que triés la de Lleida (sense tenir hi
una veritable preferència) allavors desbarataria tota
la combinació de la senyora Perena.

Pero ni's té en compte lo exposat i's col·loca
la qualificació de la senyora Perena en situació
de poder-se quedar a Lleida ell no ho
afavorirà.

Ta he complert l'encàrrec que m'ha fet el senyor
Prat i no'm resta més que saludar-vos

Pere Pagès i Rueda